

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Spika” UAB, „Senoji Baltija” AB, „Stekutis” UAB, „Prekybos namai Aistra” UAB / Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Sprawa C-540/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 – Artykuł 16 ust. 6 oraz art. 17 – Przydział uprawnień do połowów – Ustawodawstwo krajowe przewidujące metodę opartą na obiektywnych i przejrzystych kryteriach – Nierówne warunki konkurencji między podmiotami danego sektora – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 16 i 20 – Wolność prowadzenia działalności gospodarczej – Równość traktowania – Proporcjonalność]

(2018/C 319/03)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Spika” UAB, „Senoji Baltija” AB, „Stekutis” UAB, „Prekybos namai Aistra” UAB

Strona pozwana: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

przy udziale: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, „Sedija” BUAB, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma „Stilma”, „Starkis” UAB, „Banginis” UAB „Baltijos šprotai” UAB, „Monistico” UAB, „Ramsun” UAB, „Rikneda” UAB, „Laivité” AB, „Baltijos jūra” UAB, „Baltlanta” UAB, „Grinvita” UAB, „Strimelė” UAB, „Baltijos žuvis” BUAB

Sentencja

Artykuł 16 ust. 6 i art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE, jak również art. 16 i 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, w drodze których państwo to przyjmuje metodę przydziału uprawnień do połowów, która – pomimo że została oparta na obiektywnym i przejrzystym kryterium – może pociągać za sobą nierówne traktowanie między podmiotami posiadającymi statki rybackie pływające pod banderą tego państwa, pod warunkiem że metoda ta realizuje co najmniej jeden cel interesu ogólnego spośród uznanych przez Unię Europejską i przestrzega zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.